

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht d.d. 20 september jl. is de heer M. Waem, hierna: 'beschuldigde', ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd tussen MVV Maastricht – FC Eindhoven d.d. 17 september 2021 jl. schuldig heeft gemaakt aan het trappen naar een tegenspeler.

De aanklager betaald voetbal, hierna 'de Aanklager', heeft via MVV Maastricht aan beschuldigde een schikkingsvoorstel gedaan. Het schikkingsvoorstel hield in dat beschuldigde met ingang van 20 september jl. wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club 4 (vier) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar.

Dit schikkingsvoorstel is door beschuldigde niet geaccepteerd. Vervolgens is de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal, hierna 'de Tuchtcommissie', voorgelegd.

De Tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de Aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 23 september jl. Zij heeft bij die gelegenheid beschuldigde gehoord, bijgestaan door de heer K. van den Oetelaar, jurist bij de Federatie van betaald voetbalorganisaties. De heer L. Bovens, teammanager van het eerste elftal van MVV Maastricht, was ook aanwezig bij de zitting.

Bij de mondelinge behandeling is ook kennisgenomen van de tv-beelden, de door MVV ingebrachte beelden en is de heer M. Peijnenburg, speler van FC Eindhoven, hierna 'de tegenspeler', op verzoek van beschuldigde als getuige verhoord. Voorafgaand aan de mondelinge behandeling van de zaak zijn op verzoek van beschuldigde per e-mail via de secretaris van de Tuchtcommissie aan de assistent-scheidsrechter, de heer J. Waleveld, hierna 'de assistent-scheidsrechter', – schriftelijke – aanvullende vragen gesteld.

Verklaring van de getuige ter zitting

De tegenspeler bevestigde ter zitting zijn schriftelijke verklaring in het dossier en verklaarde onder andere op zitting dat hij door beschuldigde werd nage-trapt. Op de vraag wat voor soort trappende beweging de beschuldigde had gemaakt, verklaarde hij desgevraagd ten aanzien van de kracht van de trappende beweging dat hij deze op een schaal van één op tien als een vijf kon aanmerken. Daarop vulde de hij aan dat het voor zijn gevoel meer een trap was dan haken. Voorts verklaarde hij op vragen van beschuldigde dat hij niet exact wist waar hij door beschuldigde werd geraakt en dat hij de trap alleen heeft gevoeld en niet heeft gezien. Voorts heeft hij aangegeven dat hij geen last had van zijn been op het moment dat hij na de verweten gedraging wegliep.

Aanvullende schriftelijke verklaring van de assistent-scheidsrechter

Op de vragen van beschuldigde heeft de assistent-scheidsrechter aanvullend verklaard dat hij vrij zicht had op de situatie en dat hij niet kon aangeven met welk been de tegenspeler zou zijn geraakt. Voorts heeft hij aangegeven dat de intensiteit voor geen enkele scheidsrechter is waar te nemen, maar heeft hij wel een trap waargenomen.

2. Vordering van de Aanklager

De Aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht. De Aanklager geeft aan dat beschuldigde het schikkingsvoorstel heeft ontvangen, omdat hij zich schuldig heeft gemaakt aan een gewelddadige handeling ten opzichte van een tegenspeler, te weten het trappen naar een tegenspeler.

De Aanklager stelt op grond van het dossier dat een aantal verklaringen van belang zijn. Zo zijn de verklaring van de tegenspeler en de verklaring van de assistent-scheidsrechter relevant die in het kort aangeven dat sprake is geweest van een gewelddadige handeling.

Op basis van de tv-beelden kan volgens de Aanklager gesteld worden dat – nadat de tegenspeler een sliding op de bal maakt – beide spelers op de grond vallen en deels op elkaar liggen. Vervolgens maakt beschuldigde naar het oordeel van de Aanklager een trappende beweging naar de tegenstander.

De Aanklager benadrukt dat met betrekking tot het ten laste gelede – in reglementaire zin – het verwaarloosbaar zijn van de kracht waarmee getrapt is in deze tuchtzaak niet relevant is. De Aanklager stelt zich op dit standpunt, omdat voornoemd criterium alleen van toepassing is op slaan. Bij trappen is dit niet van toepassing, maar moet het gaan om buitensporig inzet dan wel geweld, aldus de Aanklager. De Aanklager benadrukt dat de verklaring van de tegenspeler ter zitting ook bevestigd dat er sprake was van geweld.

Strafmaat

De Aanklager heeft in een eerder stadium een schikkingsvoorstel aangeboden waarbij in de regel een lagere straf dan op zitting wordt aangeboden. De Aanklager vindt op grond van de inhoud van deze zaak dat een verhoging van de eis niet in de rede ligt. De Aanklager handhaaft het aan beschuldigde aangeboden schikkingsvoorstel en verzoekt de Tuchtcommissie beschuldigde een uitsluiting van vier wedstrijden op te leggen, waarvan één wedstrijd voorwaardelijk.

3. Verklaring van beschuldigde

Beschuldigde geeft aan het niet eens te zijn met hetgeen hem ten laste is gelegd door, zakelijk weergegeven, het navolgende aan te geven.

Namens beschuldigde wordt gesteld dat geen sprake is geweest van een gewelddadige handeling ten opzichte van een tegenspeler. Beschuldigde stelt daarom dat de begane overtreding niet moet leiden tot een disciplinaire straf. Voorts is beschuldigde van mening dat, als er al sprake zou zijn van een gewelddadige handeling, de door de Aanklager voorgestelde straf disproportioneel is en dient te worden gematigd.

De tv-beelden

In tegenstelling tot het door de Aanklager aangevoerde, is beschuldigde van mening dat uit de tv-beelden op geen enkele wijze naar voren komt dat beschuldigde richting de tegenspeler een trappende beweging heeft gemaakt. Volgens beschuldigde is op de tv-beelden goed zichtbaar dat de tegenspeler een sliding naar de bal maakt waarna beschuldigde over hem heen valt. Volgens beschuldigde staan beide spelers vervolgens op – waarbij de spelers elkaar aanraken – waarna zij beiden van elkaar weglopen.

De verklaringen van de assistent-scheidsrechter en de tegenspeler

Volgens beschuldigde heeft de assistent-scheidsrechter aangegeven dat hij zag dat beschuldigde een trap had gegeven op het onderbeen van de tegenspeler. Volgens beschuldigde zou de assistent-

scheidsrechter hebben verklaard dat hij beide spelers op grond zag liggen toen dit gebeurde. Volgens beschuldigde is het de vraag hoeveel waarde gehecht kan worden aan de verklaring van de assistent-scheidsrechter nu door hem verklaard is dat hij de verweten gedraging heeft waargenomen van een afstand van 65 meter. Daarnaast meent beschuldigde dat de verweten gedraging had plaatsgevonden in een rumoerige slotfase van de wedstrijd en heeft de assistent-scheidsrechter bovendien schriftelijk verklaard dat hij niet kan aangeven met welke been beschuldigde zijn tegenstander zou hebben geraakt. Volgens beschuldigde heeft de tegenspeler verklaard dat hij zou zijn nagept op het moment dat hij wegliep en heeft hij daarom het natrappen niet kunnen zien, maar alleen kunnen voelen. Volgens beschuldigde staat hier tegenover de verklaring van beschuldigde dat de speler elkaar kort en licht hebben geraakt op het moment de spelers deels over elkaar heen lagen nadat een sliding was ingezet door de tegenspeler.

Spelregels veldvoetbal 2021/2022

Zoals ook door de Aanklager op zitting is aangegeven, maakt een speler zich op grond van de Spelregels Veldvoetbal 2021/2022, Laws of the Game, hierna 'de Spelregels', schuldig aan een gewelddadige handeling als hij buitensporige inzet of geweld gebruikt, of probeert te gebruiken, ten opzichte van een tegenstander, zonder dat dit in strijd om de bal is, of ten opzichte van een medespeler, teamofficial, wedstrijdofficial, toeschouwer, of enig ander persoon, ongeacht het feit of er sprake is van contact. Met buitensporige inzet wordt bedoeld dat de speler de noodzakelijke inspanning ver overschrijdt en dat hij de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt.

Volgens beschuldigde geldt daarnaast ook het vereiste van 'brutality' en stelt beschuldigde op grond van de door hem op zitting aangevoerde en getoonde tv-beelden dat onder de term brutality moet worden verstaan een beweging die met kracht c.q. stampend is ingezet en gepaard gaat met enige vorm van gemeenheid. Volgens beschuldigde heeft hij niet in de richting van de tegenspeler getrapt. Als er al sprake zou zijn geweest van een trappende beweging dan is hierbij niet de veiligheid van de tegenstander in gevaar gebracht en ontbreekt volgens beschuldigde aan kracht en enige vorm van gemeenheid.

Als de Tuchtcommissie zich alleen baseert op de Spelregels, dan verwijst beschuldigde naar de uitspraken van de Tuchtcommissie inzake S. Sow (RKC Waalwijk) en E. Alvarez (AFC Ajax). Volgens beschuldigde is de eerstgenoemde zaak – waarin de speler door de Tuchtcommissie werd vrijgesproken – identiek aan de zaak van beschuldigde, omdat hier volgens beschuldigde ook sprake is van een situatie waarbij beide spelers dicht tegen elkaar liggen en zich uit een benarde situatie proberen te wringen. Ten aanzien van daaropvolgende genoemde zaak, stelt beschuldigde dat door de Tuchtcommissie in haar oordeel in die zaak heeft genomen dat sprake moet zijn van een gewelddadige handeling, tenzij de hoeveelheid kracht die werd gebruikt verwaarloosbaar was.

Beschuldigde blijft er in dat kader dan ook bij dat hij de tegenspeler niet heeft – na – getrapt. Mocht de Tuchtcommissie van mening zijn dat wel sprake is geweest van een trappende beweging dan is de hoeveelheid kracht die werd gebruikt verwaarloosbaar aangezien volgens beschuldigde geen krachtige trappende beweging is waar te nemen op de tv-beelden.

Alles in ogenschouw nemend, is naar de stellige overtuiging van beschuldigde dat in dit geval geen sprake is van het plegen van een gewelddadige handeling, althans een poging hiertoe en verzoekt beschuldigde de Tuchtcommissie hem op basis van voorgaande vrij te spreken.

Mocht de Tuchtcommissie onverhoopt de mening zijn toegedaan dat wel sprake is van een gewelddadige handeling, meent beschuldigde dat binnen die categorie ook sprake is van gradaties. Als er volgens beschuldigde sprake zou zijn van trappen van de tegenstander, dan zou dit de lichtste vorm van trappen betreffen en dus is een matiging gerechtvaardigd. Beschuldigde stelt hierbij eveneens dat hij over een blanco strafkaart beschikt.

4. Bewezenverklaring

De Tuchtcommissie acht het ten laste gelegde, dat beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan het trappen naar een tegenspeler, bewezen.

De bewezenverklaring steunt op het navolgende:

- De schriftelijke verklaring van de assistent-scheidsrechter, de heer J.R. Waleveld, d.d. 17 september jl., zakelijk weergegeven, luidende:

"(...) Ik zag dat Matteo Waem, een trap gaf op het onderbeen van zijn tegenstander. Ook wel natrappen genoemd. Ik zag dat de tegenstander reageerde hierop. Ik zag dat hij met zijn armen wijd stond. Het leek een houding waarvan hij liet merken, waarom doe je dit?". (...)
- De aanvullende schriftelijke verklaring van de assistent-scheidsrechter, de heer J.R. Waleveld, d.d. 23 september 2021, waarin hij op vragen van beschuldigde heeft verklaard dat hij vrij zicht had op de situatie en dat hij niet kon aangeven met welk been de tegenspeler zou zijn geraakt. Voorts heeft hij aangegeven dat de intensiteit voor geen enkele scheidsrechter is waar ten nemen, maar heeft hij wel een trap waargenomen.
- De schriftelijke verklaring van de tegenspeler, de heer M. Peijnenburg, d.d. 20 september jl., zakelijk weergegeven, luidende:

"(...) Bij een duel aan de zijkant van het veld waarbij ik een sliding maakte, viel de speler vervolgens op mij. Ik probeerde vervolgens op te staan en werd daarna nagept op het moment dat ik wegliep." (...)
- De verklaring van de heer M. Peijnenburg op zitting waarin hij ter zitting zijn schriftelijke verklaring in het dossier bevestigde en verklaarde dat hij door beschuldigde werd nagept. Op de vraag wat voor soort trappende beweging de beschuldigde had gemaakt, verklaarde de tegenspeler desgevraagd ten aanzien van de kracht van de trappende beweging dat hij deze op een schaal van één op tien als een vijf kon aanmerken. Daarop vulde hij aan dat het voor zijn gevoel meer een trap was dan haken. Voorts verklaarde hij op vragen van beschuldigde dat hij niet exact wist waar hij door beschuldigde werd geraakt en dat hij de trap alleen heeft gevoeld en niet heeft gezien. Voorts heeft hij aangegeven dat hij geen last had van zijn been op het moment dat hij na de verweten gedraging wegliep.
- De schriftelijke verklaring van de scheidsrechter, de heer E. Blank d.d. 17 september jl., zakelijk weergegeven, luidende:

"(...) In de wedstrijd MVV – FC Eindhoven, met wedstrijdnummer 1546, heb ik in de 90+5^e minuut een rode kaart aan de heer Waem van MVV getoond. De rode kaart toonde ik op advies van mijn assistent-scheidsrechter, de heer Waleveld. Hij constateerde dat de heer Waem zijn tegenstander (raak) trapte.

Gelet op het rumoer die in de slotfase ontstond (na het geven van een strafschoep voor FC Eindhoven) hebben wij binnen het arbitrale kwartet de focus verdeeld. Ik was dan ook op de andere spelers gefocust, waarvoor ik onderhavige overtreding niet heb kunnen waarnemen. Mijn assistent was echter zo daadkrachtig, snel en duidelijk in de communicatie dat ik zijn advies omtrent de rode kaart direct heb opgevolgd. (...)"
- De op zitting vertoonde tv-beelden.

5. Bespreking van het verweer

Zoals door de Aanklager gesteld, dient door de Tuchtcommissie te worden bepaald of er sprake is van een gewelddadige handeling, begaan door beschuldigde.

Gewelddadige handeling

Op grond van spelregel 12 'overtredingen en onbehoorlijk gedrag' uit de Spelregels, maakt een speler zich schuldig aan een gewelddadige handeling als hij buitensporige inzet of geweld gebruikt, of probeert te gebruiken, ten opzichte van een tegenstander, zonder dat dit in strijd om de bal is, of ten opzichte van een medespeler, teamofficial, wedstrijdofficial, toeschouwer, of enig ander persoon, ongeacht het feit of er sprake is van contact. De Tuchtcommissie dient daarom een oordeel te vormen over de vraag of de door beschuldigde begane overtreding als buitensporig – inzet – of geweld kan worden aangemerkt.

Met verwijzing naar de onder in punt 4 genoemde bewijsmiddelen, staat, in tegenstelling tot het door beschuldigde aangevoerde, naar het oordeel van de Tuchtcommissie – in lijn met het door de Aanklager gestelde – vast dat beschuldigde een trappende beweging heeft gemaakt. Volgens de Tuchtcommissie is uit de tv-beelden op te maken dat beschuldigde een trappende beweging maakt naar de tegenspeler. Ook ten aanzien van de waarde van de verklaringen van de tegenspeler en de assistent-scheidsrechter, gaat de Tuchtcommissie niet mee met het verweer van beschuldigde. De tegenspeler heeft eerst schriftelijk verklaard dat hij door beschuldigde werd nagept en vervolgens heeft hij tijdens de mondelinge behandeling bevestigd dat hij door beschuldigde werd nagept.

Met betrekking tot de verklaring van de assistent-scheidsrechter, stelt de Tuchtcommissie dat de rumoerige slotfase van de wedstrijd geen omstandigheid is om aan de waarde van de verklaring te twifelen. Immers, en zo blijkt ook uit de verklaring van de scheidsrechter, hebben de leden van de arbitrage juist in deze slotfase de focus verdeeld. De scheidsrechter heeft voorts verklaard dat de assistent-scheidsrechter zo daadkrachtig, snel en duidelijk in de communicatie was dat hij direct het advies van de assistent-scheidsrechter om een rode kaart heeft opgevolgd. De afstand van de assistent-scheidsrechter tot aan de plaats van de overtreding, acht de Tuchtcommissie, mede in het licht van voornoemde, ook geen omstandigheid om te twifelen aan de inhoud van de verklaring van de assistent-scheidsrechter. Dit wordt bevestigd door het feit dat de assistent-scheidsrechter in reactie op de aanvullende schriftelijke verklaringen van beschuldigde consistent en eensluidend heeft verklaard. Voornoemde geldt naar het oordeel van de Tuchtcommissie ook voor wat betreft de verklaring van de tegenspeler die zowel schriftelijk als tijdens de zitting heeft verklaard dat hij door beschuldigde is getapt. Dat de tegenspeler de trap niet heeft gezien, maar alleen heeft gevoeld, is naar het oordeel van de Tuchtcommissie geen reden om aan de inhoud van de verklaring van de tegenstander te twifelen.

Gewelddadige handeling

Nu naar het oordeel van de Tuchtcommissie op grond van het dossier vaststaat dat beschuldigde een trappende beweging heeft gemaakt, dient de Tuchtcommissie vervolgens te oordelen of de trappende beweging aangemerkt moet worden als een gewelddadige handeling.

De Tuchtcommissie stelt dat geweld worden gedefinieerd als een kracht van meer dan geringe betekenis, uitgeoefend op personen of zaken. Om te kunnen vaststellen of hier sprake van is geweest, heeft de Tuchtcommissie een aantal omstandigheden in acht genomen.

Zo heeft de Tuchtcommissie in haar overweging meegenomen dat de tegenspeler op zitting heeft desgevraagd heeft verklaard dat hij de kracht van de trappende beweging van beschuldigde op een schaal van één tot tien zou kunnen aanmerken als een vijf. Daarnaast, op basis van de tv-beelden en kijkend naar de gehele situatie, oordeelt de Tuchtcommissie dat beschuldigde, nadat de tegenspeler

de sliding had ingezet en de spelers deels op elkaar lagen, geïrriteerd reageert. De tv-beelden laten vervolgens zien dat beschuldigde een trappende beweging maakt richting zijn tegenspeler. Dat de tegenspeler direct na de trappende beweging – ontsteld – reageert, bevestigt het oordeel van de Tuchtcommissie. De verweten gedraging kan dan ook niet door de Tuchtcommissie worden beschouwd als een – in de volksmond genoemde – ‘klein tikje’.

Naar het oordeel van de Tuchtcommissie, is de door beschuldigde in zijn verweer genoemde term brutality gebaseerd op regelgeving van de International Football Association Board, hierna ‘het IFAB’. Op grond van de begripsbepalingen uit het Reglement Betaald Voetbal, waar het RTBV deel van uitmaakt, is beschreven dat onder de Spelregels moet worden verstaan de door de IFAB, FIFA, UEFA en/of KNVB vastgestelde regels volgens welke het voetbalspel wordt gespeeld.

In Law 12 ‘fouls and misconduct’ van de IFAB is het volgende bepaald:

“When a player uses or attempts to use excessive force or brutality against an opponent when not challenging for the ball, or against a team-mate, team official, match official, spectator or any other person, regardless of whether contact is made”.

De Tuchtcommissie is van oordeel dat de term brutality, in het licht van – en gelijk aan – eerdergenoemde spelregel 12 van de Spelregels, moet worden uitgelegd als een mate van ‘geweld’. De Tuchtcommissie heeft in het bovenstaande – en dan met name ten aanzien van de kracht – haar oordeel hierover uiteengezet. Met betrekking tot de door beschuldigde gestelde gemeenheid, acht de Tuchtcommissie – voor zover nodig – in dit geval dat hier ook sprake van kan zijn, omdat de beschuldigde – van achteren – een krachtige trappende beweging heeft gemaakt, zonder de bal te kunnen spelen.

De Tuchtcommissie acht dan ook bewezen dat hier sprake is geweest van een gewelddadige handeling.

Strafmaat

Bij de strafoplegging houdt de Tuchtcommissie rekening met alle feiten en omstandigheden waaronder het ten laste gelegde is begaan, de strafkaart van beschuldigde, hetgeen zitting naar voren is gekomen en de aard en ernst van de overtreding. Ten aanzien van het laatstgenoemde, meent de Tuchtcommissie dat ook binnen gewelddadig handelen gradaties zijn en dat, gezien de zwaarte van de overtreding, de in het schikkingsvoorstel aangeboden straf niet passend en geboden is. Het is dan ook daarom dat de Tuchtcommissie de Aanklager niet volgt in zijn op zitting geëiste straf.

6. De beslissing

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 4. is vermeld. Het bewezenverklaarde is strafbaar, zoals onder 6. omschreven. Beschuldigde is terzake van evenvermelde overtreding strafbaar.

Beschuldigde wordt met ingang van 23 september jl. uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club drie (3) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één (1) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één (1) jaar.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van MVV Maastricht.

Aldus beslist op 23 september 2021 door dhr. mr. J.H. van der Velden, voorzitter, dhr. mr. J. Batelaan en dhr. B. van den Broek, bijgestaan door dhr. mr. M. Faouzi, secretaris.